

Marie Bednářová

Marie Bednářová narozena 24. srpna 1943 je Kladeňáčkou tělem i duší.

Narodila se do bohatší rodiny Miroslava Franka a Heleny Frankové rozené Hoffmanové. Alois Frank, Mariin dědeček a otec jejího otce Miroslava Franka, byl za první republiky obchodník s látkami, vypracoval se na zámožného pána a nechal postavit obchodní dům Frank v Kladně. I přesto, že počet jeho zaměstnanců nedosahoval požadovaných 50, byl jeho podnik roku 1948 znárodněn. Jeho rodina musela čelit všemožným potížím, výslechům, podstupovat domovní prohlídky, při nichž Státní bezpečnost pátrala po schovaném majetku. Alois Frank byl nucen jít pracovat rukama do truhlárny v Poldi Kladno. Nakonec rodině Frankových sebrali i jejich vlastní dům. Všech výhod spojených s vyšším společenským postavením se museli vzdát.

Ale tím pro Marii problémy nekončily. Přesto že byla výbornou studentkou, měla kvůli svému původu potíže s přijetím na vysokou školu. Nepřijali ji celkem třikrát. Proto se musela zařídit jinak. Šla pracovat do chmelařství v Žatci. Po třech neúspěšných přihláškách zkusila štěstí na dálkovém studiu v Plzni, kde také začala studovat technický obor.

Marii celý život provází sport. Jako dívka hrála tenis, ke kterému se ve stáří vrátila. Stejně jako její otec Miroslav Frank a bratr Alois Frank pískala v Československu lední hokej. Byla první ženskou hokejovou rozhodčí v Československu. K pískání se dostala náhodou, když doprovázela roku 1965 k rozhodcovským zkouškám svého bratra. Šéf rozhodčích Marii nabídl, aby si zkoušky také udělala. Za tři roky odpískala přes tři sta zápasů. Byla členkou vodáckého a běžkařského týmu s nímž o víkendech se svou rodinou trávila čas v létě na vodě a v zimě na lyžích.

Díky studentské práci o nauce o materiálech na ČVUT, kterou se svou kolegyní vyhrála, jí akademie věd nabídla, že si může vybrat, kde by chtěla pracovat. Vybrala si místo v hutích Poldi. Roku 1968 se oženila se Zdeňkem Bednářem a od téže doby v Poldi Kladno pracovala přes dvacet let v oboru materiály až do Sametové revoluce. V letech 1969 a 1973 se jí narodily dvě dcery Jitka a Eva.

V revolučních dnech psala, na popud své starší dcery Jitky, s kolegou Pavlem Bukem z Poldovky prohlášení, že se poldovští dělníci také zapojí do generální stávky.

Po Sametové revoluci jí přátelé z Občanského fóra přesvědčovali, aby se napsala na kandidátní listinu na starostku. Souhlasila s tím, že se nechá zapsat, ale jako nezávislá. Díky tomu, že dostala hodně preferenčních hlasů a hlavní 3 politická seskupení Sociální demokracie, Občanské fórum a Zelení se nemohli mezi sebou po vyhlášení výsledků týden dohodnout, kdo z nich bude starosta, přijala roli starostky města Kladna jako první žena. Ve funkci byla v letech 1990 - 1994. Prosadila zahájení rekonstrukce technických sítí města a rozšíření čističky odpadních vod. Kladno zastupovala v předsednictvu Svazu měst a obcí. Reprezentovala Českou republiku na Kongresu volených místních a regionálních představitelů při Radě Evropy ve Štrasburku.

Po skončení volebního období se na dva roky vrátila do hutí Poldi. Poté šla do důchodu, který aktivně využívá ke sportu.